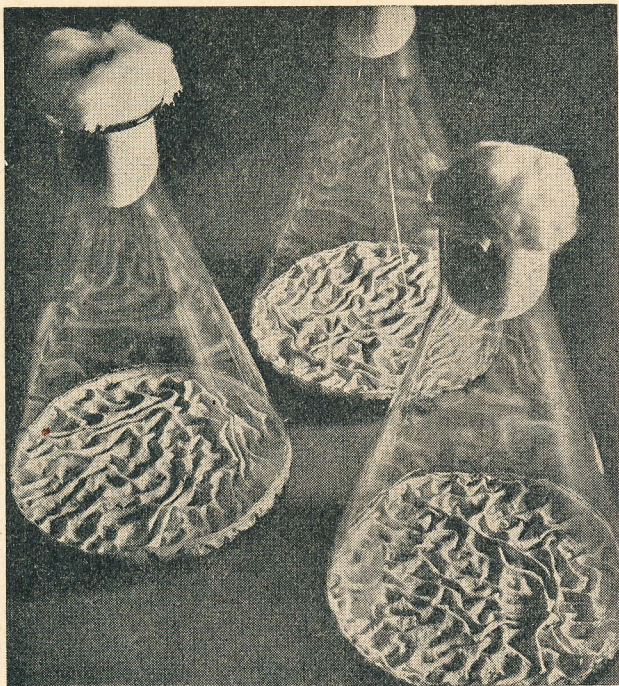

Op den bodem van glazen kolven groeit de streptomycine in eigenaardig slingerenden vorm. Uit deze schimmel wordt streptomycine bereid.

IN DE WERELD

Na Penicilline Streptomycine!

In ons nummer van 15 November j.l. brachten we bijzonderheden over het nieuwe, bijzonder krachtige geneesmiddel penicilline, dat al kort na den oorlog door de geallieerde autoriteiten ook in ons land werd ingevoerd. Het bewees schitterende diensten bij de genezing van geïnfecteerde wonden, ontstekingen van beenderen, oorontstekingen, hersenontstekingen, enz. We teekenden echter ook al aan, dat het middel faalde bij darmziekten als typhus en dysenterie, bij pest en cholera en bij tuberculose. De onderzoekers gingen toen verder, vooral toen hun bleek, dat men uit sommige schimmels, zooals penicillium notatum, geneesmiddelen als penicilline kon bereiden met een sterke anti-bacterieele werking. Zij onderzochten toen of ook uit andere met penicillium notatum verwante schimmelsoorten stoffen met genezende werking te produceeren waren. Na langdurige en ingewikkelde proefnemingen kwam men tot een schimmelsoort, waaruit een stof geproduceerd kon worden, die een remmende werking had op den groei van een tuberkelbacillen-kweek: streptomycine. Terwijl de onderzoekingen in Canada en in de Vereenigde Staten nog worden voortgezet, kan toch nu reeds worden meegedeeld, dat streptomycine een gunstigen invloed heeft op de tuberculeuze infectie van nier en blaas. De werking op andere vormen van tuberculose, zooals de vaak voorkomende longtuberculose, wordt nog bestudeerd.

De huizen van morgen

Het staat vast, dat bij den naoorlogschon woningbouw in ruime mate gebruik zal worden gemaakt van het nieuwe synthetische materiaal-plastiek, waarvan men nu al bijvoorbeeld gordijnen, deurenknoppen en stopcontacten vervaardigt. In den vorm van holle schotten, die aan weerskanten gevoerd zijn, kunnen aluminium- en plastiekplaten door middel van patentsluitingen binnen enkele minuten worden gemonteerd. Muren en keukens

DE WETTEN SPREKEN

Mevrouw K. te 's-Gravenhage schrijft:

„Meester Zelanus, kunt u mij antwoorden op de vraag, die mij en anderen al lang bezighoudt: Waar vertoeft de ziel tijdens den slaap? Een dame, die zich medium noemt, vertelde mij, dat zij in den slaap uittreedt en dan met haar Meesters naar de ziekenhuizen gaat om daar hulp te bieden. Kan dit waar zijn en is dit ieder mensch gegeven?”

„Mijn zuster, gij stelt een mooie vraag van groote diepte. Het antwoord is, dat de ziel tijdens den slaap in den aardischen tempel, in het stoffelijke lichaam toeft. Zie dit lichaam als een groot kasteel. Er zijn kamers, kelders, deuren, gangen en trappen in dit huis en daarin leeft gij.

In het boek „Tusschen Leven en Dood” beschrijft Venry dit huis. Ik vraag u, waarom kon hij dit wel verlaten en Dec-tar niet? Deze vraag voert ons naar de persoonlijkheid, naar de eigenschappen daarvan. Pas wanneer deze op honderd procent tot werking komen en dan geestelijk zijn, krijgt de ziel het vermogen om buiten haar stoffelijken tempel te gaan. Nu eerst beleeft zij de geestelijke gave voor den slaap als uittredingsverschijnsel. Hierdoor raken we aan uw tweede vraag. Wanneer een medium beweert, dat het uittreedt om tijdens den slaap te dienen — en André hoort dit telkens — slaat het wartaal uit. Ik zeg u, aan deze zijde staan miljoenen Meesters gereed om als het moet een ziel hulp te bieden, Zouden wij dan een mensch, die onbewust is en 's nachts slapen moet, noodig hebben om in een ziekenhuis te gaan werken? Zouden wij dien mensch den slaap mogen onthouden, dien hij voor zijn dagelijksche verrichtingen absoluut noodig heeft?

Is een uittreding dan geheel en al onmogelijk? Zeker niet, ge kunt al een uittreding maken door één eigenschap, die de honderd procent geestelijkheid heeft bereikt. Maar dan moeten toch ook de overige eigenschappen goed te noemen zijn, want zoo er maar één op het kwaad is afgestemd, overheerscht deze weer! En dan nog is dit geen uittreding op volle kracht en beleeft ge slechts een flits van de werkelijkheid. Wat voor de waarachtige en vol-bewuste uittreding noodig is, leest ge in mijn boeken „Geestelijke Gaven”. Deze verhalen u over de vreeselijke strijd en leertijd, welke bijvoorbeeld de Grootte Gevleugelden van het Oude Egypte moesten doormaken, en

worden verder met plastiekverf tegen de inwerking van hitte en vocht beschermd. Van de plastiek maakt men tevens complete keukeninrichtingen, tafels en theebladen. Met „men” is hier Amerika bedoeld, maar het lijdt geen twijfel, dat ook wij hier spoedig ons bestaan door dit plastiek materiaal zullen vereenvoudigen en veraangename.

Weg vrees voor den tandarts

Ieder van ons moet op gezette tijden naar den tandarts en huivert, wanneer deze gaatjes ontdekt. Dan toch begint de gevreesde boor haar vreeselijk en lawaaierend werk — een kwelling, die zelfs den meest onverschrokken houwdegen nog ontzag inboezemt. Dr. Robert B. Black uit Corpus Christi, Texas brengt thans uitkomst door een vinding, die gerust revolutionair mag worden genoemd. Hij boort niet langer, maar hanteert een vleugje aluminium-oxyde in den vorm van een poeder, dat met behulp van een luchtstroom door het glazuur en tandbeen heensnijdt. De patiënt voelt geen trilling en geen pijn, en het nieuwe procédé werkt zoo snel, dat Dr. Black slechts vier minuten noodig had om een gat schoon te maken, dat bijna zoo groot was als de halve zijde van een tand. Wanneer komt hij hier wonen?

toon u omstandig aan, waarom zelfs dat land er zoo weinig bezat! Het is hier als met alle occulte gaven: duizenden beweren, dat zij ze bezitten, maar weten niet, dat zij slechts hun verlangen beleven. Denkt u eens aan de Ingewijden van het Oosten. Hoevelen zelfs van die heilige mannen konden oprecht getuigen: „Ik treed buiten mijn lichaam?” Ik verbind u bijvoorbeeld met de machtige persoonlijkheid van Vivekananda, den eersten leerling van Ramakrishna. Zijn leven lang verlangde hij de extase van zijn Meester te bezitten, en als hij deze eindelijk, voor een oogenblik slechts, ontvangt, zakt hij in elkaar. Toch was hij een geestelijke reus. Wat willen dan uw Westersche media, die de uittreding beleven met het gemak van een bootreisje?!

Mijn zuster, zij en u, zijn eenvoudig niet uit het lichaam te slaan! Geloof mij, wanneer het u zou overkomen, waart ge daarna als een wrak, doordat uw stelsels er niet voor gereed zijn en ge met het verwerken van die macht geen raad weet. Welke mensch van uw aarde, die niet door onze wereld werd opgebouwd en met een taak in de stof afdaalde, is vrij van carmische wetten, van oorzaak en gevolg? Welnu: Deze binden u aan uw tempel en geen astrale Meester kan er u van losmaken! Dit weinige moet voldoende zijn. Wanneer ge straks tot onze colleges komt, ontvangt u meer, want dan heb ik de gelegenheid om avonden lang bij deze wetten van ziel en lichaam stil te staan en haar te ontleden op de kracht, die het ontzagwekkende probleem noodig heeft om door u geheel begrepen te worden. Gaarne, uw Meester Zelanus.”

Het aantal vragen voor deze rubriek stijgt met den dag, zonder dat wij door de beperkte plaatsruimte in staat zijn deze snel te beantwoorden. Wij hopen dus op geduld van uw kant. Hun, die ons vragen stelden over crematie, vivisectie, over de vele vliegtuigongelukken van den laatsten tijd, over hellen en hemelen, deelen wij mede, dat deze in de eerstvolgende nummers als afzonderlijke artikelen aan de beurt komen.

De redactie

NOTITIES VAN DE REDACTIE

Zoojuist ontvingen wij uit New York van de Rulof Brothers-Publishers de Amerikaansche uitgave van Jozef Rulof's boek: „De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien”. Den uitgevers, den vertaler en den drukker komt alle eer toe voor de prachtige wijze, waarop zij het boek verzorgden. Mogen zij voor hun werk beloond worden door een gretige belangstelling van het Engelsch-lezende publiek! De uitgave bewijst eens te meer, hoe de verbreiding van onze Leer aan kracht en betekenis wint!

Door technische en andere moeilijkheden verschijnt ook dit nummer van „Evolutie” te laat. Dit verdriet ons nog meer dan u. Door een nieuwe regeling zullen wij echter vanaf 1 April precies op tijd uitkomen!

In het komend nummer leest u uitvoerig over „De Universele Waarheid van Annie Besant”, en over onze bezwaren tegen de crematie. Tevens antwoorden wij daarin op een misprijzend artikel van de „Spiritistische Bladen”.

BERICHT AAN ONZE ABONNÉ'S!

Dengenen die op 1 October 1946 voor een halfjaar op „Evolutie” intekenden, deelen wij mede, dat hun abonnement 1 April a.s. afloopt. Zonder tegenbericht nemen wij aan, dat zij dit voor denzelfden tijd willen verlengen. In dit geval verzoeken wij hun het bedrag van f 4,25 per postwissel aan ons over te maken, of dit bedrag over te schrijven op gironummer 7112 van de Nederlandsche Handel-Mij., Kneuterdijk 1, 's-Gravenhage, t.b.v. „Evolutie”. Voor alle door hen te nemen moeite zeggen wij hun gaarne hartelijk dank!

Administratie „Evolutie”

Christendom in de praktijk

Het Goddelijk Woord en de menschelijke daad

Er is een „zeer vertrouwelijke circulaire” bekend geworden, uitgaande o.a. van de heeren: Mr De Wilde (a.r.), Tilanus (c.h.) en prof. Romme (r.k.). Deze „belijders van het christelijk geloof” constateeren daarin, dat het thans tijd is, „den grooten drang naar actie bij onze jeugd te bundelen”, alsook, dat zij „niets voelen voor afbraak van het Koninkrijk”. Zij roepen derhalve mannen en vrouwen van zestien jaar af op om zich te vereenigen in een soort „Volksweerbaarheid”, waarin hun dan schieten zal worden geleerd. De oproep doet de volgende vragen bij ons rijzen. Hebben deze heeren na zes jaar bloedvergieten en weërzinwekkende wreedheden nog niet genoeg van wapenacties? Hebben zij uit den vreeslijksten oorlog aller tijden, die twintig miljoen menschen het leven kostte, nog niet de les geleerd, dat met geweld geen geluk te bouwen is? En tegen wien willen zij hun schietende aanhangers inzetten? Tegen de Indonesiërs soms? Zij rebelleeren dus tegen de regeering, die door de overeenkomst van Linggadjati een vreedzame politiek verkiest. Wij vragen verder: Waarom zet de regeering deze heeren niet eens duidelijk op hun plaats? En waarom is er geen bestuurder van de katholieke en protestantsche kerken, die hun het Goddelijk Woord: „Gij zult niet dooden” voorhoudt? Schande, schande, schande, dat zulk een gemeene oproep kon uitgaan van CHRISTELIJKE mannen!

Reclame voor geestelijk goed

Het schijnt de kerken in deze dagen niet naar den vleeze te gaan. Er wordt steen en been geklaagd over het terugloopen van het kerkbezoek, over lauweheid en geloofsafval. Zoo lazen we onlangs dat de Nederlandsche Hervormde Kerk door een richtingsstrijd wordt verscheurd, die zoo hoog loopt, dat bijvoorbeeld in een dorp op de Veluwe de eene partij de doopsopvattingen van de andere als een inblazing van den duivel kenmerkte. Ook is er een brochure uitgegaan van de Evangelische Maatschappij, waarin deze met klem waarschuwt tegen het „Roomsche Gevaar”. Het is in-droevig te moeten constateren, dat kerken, die zeggen het eenig-ware geloof te belijden, een en denzelfden God dienen en de naastenliefde als het hoogste goed prediken het zoo slecht met elkaar kunnen vinden. Nog erger is het te moeten ervaren, hoe sommige van die kerkgenootschappen zich blijken een artikel van H. C. Cannegieter in „Elseviers Weekblad” van reclamestunts bedienen om de geloovigen naar zich toe te halen. Zoo verhaalt hij van een Ds. Lane die zijn tentzending in New York zijn preek begon met levende konijnen uit de hoeden der kerkgangers te tooveren. Een andere dominee gaf als attractie een filmpje vooraf, waarin men o.a. de verleiding van Eva door de slang kon gadeslaan, hetgeen warm applaus ontlokte. Maar ook in puriteinsch Nederland blijft men niet achter, blijken een verslag van het weekblad „De Hervormde Kerk”. Dit vertelt over de activiteit van de Commissie voor het Noorderkerkwerk te Amsterdam, die het Asta-Theater huurde en daar een cabaret opende, waarin na het optreden van een voordracht-kunstenaar en een dansgroep „community-singing” volgde met tot besluit een kernachtig woord van een predikant, die voor deze gelegenheid als Casper Caspersen zijn nummer ten beste gaf. Aldus „Elseviers Weekblad”.

Op deze inferieure wijze moet het publiek dus tot het Goddelijk Woord worden gebracht — men wrijft zich de oogen uit! Zou de verklaring van de bestaande lauweheid niet hierin liggen, dat steeds meer Christenen gaan twijfelen aan de waarheid van de hun gepredikte dogma's? Maar dan helpt het den predikant niet, zelfs al geeft hij een olifantennummer ten beste!